

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΑΝΑΤΥΞΗΣ
υπό Γεωργίου Σ. Ιβάντσου (*)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κάθε γεωγραφική περιοχή ή χώρος μπορεί να ερευνηθεί και να εξετασθεί για ένα ή περισσότερα γεωγραφικά στοιχεία και παράγοντες όπως π.χ. κλίμα, ανάγλυφο, πληθυσμός, βιομηχανία, γεωργία, κ.ά. και μετά να διακριθεί ή χωριστεί σε μικρότερες ανάλογες περιοχές που θα αναφέρονται σε ένα και μόνο στοιχείο ή παράγοντα ή και συνδυασμό αυτών.

Με σκοπό τη μελέτη της όψιμης των ελληνικών υδάτων της χώρας για τη χρησιμοποίησή τους για αρδευτικούς σκοπούς, η Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων του Υπουργείου Γεωργίας πρώτα (δεκαετία 1955-65) και αργότερα η Δ.Σ.Η. για την εξυπηρέτηση των υδροηλεκτρικών της αναγκών, διαίρεσαν την Ελλάδα σε υδατικές περιοχές. Έτσι δημιουργήθηκαν τα 14 Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας.

Πρόσφατα, τον Ιανουάριο του 1987, με έργο προς υπογραφή από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος που έχει τον τίτλο "Καθορισμός των περιφερειών της Χώρας για το σχεδιασμό, προγραμματισμό και συντονισμό της Περιφερειακής Ανάπτυξης", το Υπουργείο Εσωτερικών με κρωτοβουλία του κατένειμε τη Χώρα σε 13 Περιφέρειες. Τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη για την κατανομή αυτή ήταν φυσικογεωγραφικά, δημογραφικά, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά.

(*) Γεώργιος Σ. Ιβάντσος - Γεωγράφος Τμ/χης Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας & Τεχνολογίας
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.
George S. Ivantchos - Geographer, Ministry of Industry, Energy and Technology

Πρόν από τις δύο αυτές διακρίσεις της Χώρας υπήρχε η γνωστή σε όλους μας κατανομή της σε 9 Γεωγραφικά Διαμερίσματα, η οποία και ισχύει και αποτελεί τη βάση για κάθε άλλη κατανομή.

Η παρούσα εργασία έχει βασικό της στόχο την εμφάνιση των επικαλύψεων που παρουσιάζονται στις παρακάτω τρεις κατανομές.

2. ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υδατικό Διαμέρισμα είναι μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή που καθορίζεται από καθαρά γεωγραφικά κριτήρια - του υδροκρίτη και περιλαμβάνει έναν αριθμό από αυτοτελείς λεκάνες απορροής.

Οι λεκάνες απορροής της Χώρας μας έχουν κατανομηθεί σε 14 Υδατικά Διαμερίσματα που είναι τα ακόλουθα: 1) Δυτικής Πελοποννήσου, 2) Βόρειας Πελοποννήσου, 3) Ανατολικής Πελοποννήσου, 4) Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, 5) Ηλείου, 6) Αιτικής, 7) Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος και Εύβοιας, 8) Θεσσαλίας, 9) Δυτικής Μακεδονίας, 10) Κεντρικής Μακεδονίας, 11) Ανατολικής Μακεδονίας, 12) Θράκης, 13) Κρήτης και 14) Νησιών Αιγαίου.

Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ενώ το υδατικό διαμέρισμα είναι καθαρά εθνική κατανομή που αφορά την επικράτεια και μόνο, οι πραγματικές λεκάνες απορροής που βρίσκονται σε παραμεθόριες περιοχές εκτελούνται πέρα από τα εθνικά όρια (π.χ. λεκάνες Λώου και Δρύνου στην Ήπειρο, κλειστή λεκάνη Πρεσπών στη Μακεδονία, κ.ά.). Εννοείται ότι για πρακτικούς λόγους η έκταση των λεκανών απορροής που περιέχονται στα Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας υπολογίζεται με την έκτασή τους μέσα στα εθνικά όρια (π.χ. λεκάνη ποταμού Έβρου 53.800 τ.χλμ., το ελληνικό τμήμα της λεκάνης 3.295 τ.χλμ.).

Στη συνολική έκταση της Χώρας από τα 14 Υδατικά Διαμερίσματα τα 4 είναι καθαρά ηπειρωτικά (Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανα-

τολικής Μακεδονίας), τα 2 είναι υψιωματικά (Κρήτης και Νησιών Αιγαίου) και τα υπόλοιπα 8 είναι μεκτά. Στο σύνολο της Χώρας (131.957 τ.χλμ.) τα 106.905 τ.χλμ. τα αποτελούν ηπειρωτικές λεκάνες απορροής (81,02%) και τα 25.052 τ.χλμ. υψιωματικές (18,98%).

Τα Υδατικά Διαμερίσματα και φυσικά οι λεκάνες απορροής επειδή σαν μοναδικό τους κύριο κριτήριο έχουν τον υδροκρήτη δεν συμβαδίζουν ούτε με τα γεωγραφικά διαμερίσματα ούτε και με τη διοικητική διαίρεση της Χώρας.

Στον επόμενο Πίνακα I εμφανίζονται τα Υδατικά Διαμερίσματα της Χώρας, η έκταση του καθενός και οι νομοί που περιλαμβάνονται σ'αυτά:

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι
ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

A/A	ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΕΚΤΑΣΗ	ΝΟΜΟΙ
1	Δυτικής Πελοποννήσου	7.304	Μεσσηνίας και τμήματα Αρκαδίας Αχαΐας, Ηλείας
2	Βόρειας Πελοποννήσου	7.474	Ζακύνθου, Κεφαλληνίας και τμ. Αργολίδος, Αχαΐας, Ηλείας, Κορινθίας
3	Ανατολικής Πελοποννήσου	8.454	Λακωνίας και τμ. Αργολίδος, Αρκαδίας, Κορινθίας, Αττικής
4	Δυτικής Στερεάς Ελλάδος	10.417	Αιτ/παρναυίας, Ευρυτανίας και τμ. Άρτας, Φωκίδας, Καρδίτσας, Τρικάλων
5	Ηπειρού	9.959	Θεσπρωτίας, Ιωαννίνων, Πρεβέζης, Κερκύρας και τμ. Άρτας
6	Αττικής	3.201	Τμ. Αττικής, Κορινθίας, Κυκλάδων
7	Ανατολικής Στερεάς Ελλάδος και Εύβοιας	12.194	Βοιωτίας, Εύβοιας και τμ. Αττικής, Φθιώτιδος, Φωκίδας, Μαγνησίας,
8	Θεσσαλίας	13.161	Λαρίσης και τμ. Καρδίτσας, Μαγνησίας, Τρικάλων, Φθιώτιδος, Γρεβενών
9	Δυτικής Μακεδονίας	13.695	Καστοριάς, Κοζάνης, Πιερίας, Φλωρίνης και τμ. Γρεβενών, Ημαθίας, Πέλλης
10	Κεντρικής Μακεδονίας	10.389	Χαλκιδικής και τμ. Ημαθίας, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Πέλλης

11	Ανατολικής Μακεδονίας	7.213	Σερρών και τμ. Δράμας, Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Κιλκίς
12	Θράκης	11.240	Έβρου, Ξάνθης, Ροδόπης και τμ. Δράμας, Καβάλας
13	Κρήτης	8.312	Ηρακλείου, Λασηθίου, Ρεθύμης, Χανίων
14	Νησιών Αιγαίου	8.944	Δωδεκανήσου, Κυκλάδων Λέσβου, Σάμου και Χίου.
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ		131.957	

Τα εκπεφανελακά νερά της Ελλάδος που περιέχονται στο σύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων καλύπτουν συνολική εκπεφνελα 1.243 τ.χλμ. ή το 0,94% της Χώρας

Στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α παρουσιάζονται ο αριθμός λεκανών, οι κυριότερες λεκάνες και τα εκπεφνελακά νερά που περιέχονται σ' αυτά.

3. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γεωγραφικό Διαμέρισμα κολεζεται μια εκτεταμένη γεωγραφική περιολή που καθορίζεται από φυσικογεωγραφικά και αυθραγαγενή κριτήρια.

Όπως είναι γνωστό η Χώρα μας διαιρευεται σε 9 Γεωγραφικά Διαμερίσματα. Η διαίρευση της Χώρας μας σε γεωγραφικές ενότητες είναι, τουλάχιστον για ορισμένες περιολές, κολλητή και, όπως π.χ. Θράκη, Μακεδονία, Θεσσαλία, Ήκελος και Πελοπόννησος, και για άλλες νεότερη, όπως π.χ. Στερεά Ελλάδα, Κρήτη, Νησιά Αιγαίου και Νησιά Ιονίου. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι κολλές ευρύτερες γεωγραφικές περιολές, όπως η Ήκελος, η Μακεδονία, η Θράκη, τα Νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου, δεν βρίσκονται εξ ολοκλήρου μέσα στα όρια της Ελληνικής Εκπράτειας. Είναι γνωστό ότι για τις πρώτες 4 το δικλάσιο ή και κολύ μεγαλύτερο τμήμα των περιολών αυτών βρίσκεται υπό την κυριαρχία γελοουκών μας κρατών.

Ο Πύνακος ΙΙ που ακολουθεί παρουσιάζει τα γεωγραφικά διαμερίσματα με την έκτασή τους και τους νομούς που περιλαμβάνει το καθένα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ

Α/Α	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΕΚΤΑΣΗ	ΝΟΜΟΙ
1	Στερεάς Ελλάδος & Εύβοιας	24.918	Αιτ/νίας, Αττικής, Βοιωτίας, Ευβοίας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος.
2	Πελοποννήσου	21.379	Αργολίδος, Αρκαδίας, Αχαΐας, Ηλείας, Κορινθίας, Λακωνίας, Μεσσηνίας
3	Ιονίων Νήσων	2.307	Ζακύνθου, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος
4	Ηκεύρου	9.203	Άρτης, Θεσπρωτίας, Ιωαννίνων, Πρεβέζης
5	Θεσσαλίας	14.037	Καρδίτσας, Λαρίσης, Μαγνησίας, Τρικάλων
6	Μακεδονίας	34.177	Γρεβενών, Δράμας, Ημαθίας, Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Καστοριάς, Κιλκίς, Κοζάνης, Πέλλης, Πιπρίας, Σερρών, Φλωρίνης, Χαλκιδικής (Ήλιου Όρος)
7	Θράκης	8.578	Έβρου, Ξάνθης, Ροδόπης
8	Νήσων Αιγαίου	9.122	Δωδεκανήσου, Κυκλάδων, Λέσβου, Ξύου
9	Κρήτης	8.336	Ηρακλείου, Λασιθίου, Ρεθύμνης, Χανίων
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ		131.957	51 νομοί

Από τα Γεωγραφικά Διαμερίσματα της Χώρας τα 6 ανήκουν στην ηπειρωτική και τα 3 στην νησιωτική Ελλάδα. Οι σχετικές αναλογίες είναι για μεν τα πρώτα 85,02% (112.192 τ.χλμ.) επί του συνόλου, για δε τα δεύτερα 14,98% (19.765 τ. χλμ.). Σε αντιστάθεση όμως μεταξύ ηπειρωτικού και νησιωτικού τμήματος της Χώρας έχουμε αντίστοιχα 80,89% (106.735 τ.χλμ.) καθαρά ηπειρωτική και 19,11% (25.222 τ.χλμ.) καθαρά νησιωτική κατανομή.

Η παραπάνω διαφορά προκύπτει από το ότι πολλά νησιά της Χώρας ανήκουν σε ηπειρωτικά διαμερίσματα. Αυτό οφείλεται κυρίως σε διοικητικά μέτρα που είχαν ληφθεί κατά την ανασύσταση του Ελληνικού Κράτους και που συνεχίζονται και σήμερα. Σε ορισμένες περιπτώσεις όπως τα κριτήρια που ελήφθησαν τότε υερόφη για την υπαγωγή ορισμένων νησιών σε ορισμένους νομούς καρλό που έχουν αλλάξει, εξακολουθεί η ίδια κατάσταση, όπως π.χ. τα Κύθηρα, τα Αντικύθηρα, ο Πόρος, η Ύδρα και η Σπέτσες ανήκουν στον Νομό Αττικής, ενώ σήμερα με τα μέσα μεταφορών που υπάρχουν θα μπορούσαν να υπαχθούν τα μεν πρώτα δύο στο νομό Ακωνίας, τα δε υπόλοιπα στα νομά Αργολίδας. Το αυτό δεν μπορούμε να το κούμε για τις περιπτώσεις της Θάσου (ν. Καβάλας), της Σαμοθράκης (ν. Έβρου) των Β. Σποράδων (ν. Μαγνησίας) και της Σκύρου (ν. Ευβοίας).

4. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πολύ πρόσφατα, μόλις προ δύο μηνών, αναγγέλθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών η δημιουργία 13 νέων Περιφερειών Ανάπτυξης της Χώρας. Σήμερα το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα είναι έτοιμο και αναμένεται από στιγμή σε στιγμή η υπογραφή του από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Παρόμοιες κατανομές είχαν γίνει κατά τα παρελθόν, έτσι για πρώτη φορά την περίοδο 1964-66 οι Υπηρεσίες Περιφερειακής Ανάπτυξης Πελοποννήσου, Κρήτης, Ηκεύρου, Θεσσαλίας, Βορείου Ελλάδος και Στερεάς Ελλάδος. Αργότερα το 1979 δημιουργήθηκαν στη θέση των προηγουμένων οι Υπηρεσίες Περιφερειακής Ανάπτυξης Ανατολικής Στερεάς και Νήσων, Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας, Πελοποννήσου και Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, Ανατολικής Μακεδονίας, Κρήτης, Ηκεύρου, Θράκης και Νήσων Ανατολικού Αιγαίου.

Σήμερα οι περιοχές Περιφερειακής Ανάπτυξης που δημιουργούνται είναι οι εξής: Αττικής, Ανατολικής Στερεάς και Εύβοιας, Δυτικής Ελλάδος, Πελοποννήσου, Ηκεύρου, Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μα-

κεδονίας και Θράκης, Νήσων Βορείου Αιγαίου, Νήσων Νοτίου Αιγαίου, Κρήτης και Νήσων Ιονίου.

Η διαίρεση της Χώρας σε ενότητες Περιφερειακής Ανάπτυξης έχει ακριβώς αυτό τον σκοπό, την όσο το δυνατόν πιο ορθολογική κατανομή της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης της Χώρας μεταξύ των διαφόρων περιοχών της.

Για την ορθολογική διαίρεση σε αναπτυξιακές ενότητες λαμβάνονται υπόψη και πάντα μέσα στα πλαίσια της έννοιας της γεωγραφικής περιλόχης, κριτήρια φυσικογεωγραφικά (ανάγλυφο, κλίμα, χλωρίδα, υδρολογία) και ανθρωπογενή (δημογραφικά, οικονομικά, κοινωνικά, συγκατανομιακά, πολιτιστικά) σε σύμβαση με τους φυσικούς και ανθρωπογενείς πόρους. Έτσι με την αξιολόγηση των κριτηρίων αυτών δημιουργήθηκαν οι σημερινές αναπτυξιακές ενότητες που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Στον Πίνακα III που ακολουθεί εμφανίζονται οι περιοχές Περιφερειακής Ανάπτυξης, η έκταση και οι νομοί που υπάγονται σε κάθε μία από αυτές.

ΠΙΝΑΚΑΣ III

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

A/A	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	ΕΚΤΑΣΗ	ΝΟΜΟΙ
1	Αττικής	3.808	Αττικής
2	Ανατολικής Στερεάς & Εύβοιας	15.549	Βοιωτίας, Ευβοίας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος
3	Δυτικής Ελλάδος	11.350	Αιτωλ/νίας, Αχαΐας, Ηλείας
4	Πελαγοννήσου	15.490	Αργολίδος, Αρκαδίας, Κορινθίας, Λακωνίας, Μεσσηνίας
5	Ηπείρου	9.203	Άρτης, Θεσπρωτίας, Ιωαννίνων, Πρεβέζης
6	Θεσσαλίας	14.037	Καρδίτσας, Λαρίσης, Μαγνησίας, Τρικάλων
7	Δυτικής Μακεδονίας	9.451	Γρεβενών, Καστοριάς, Κοζάνης, Φλωρίνης
8	Κεντρικής Μακεδονίας	19.147	Ημαθίας, Θεσσαλονίκης, Πέλλης, Πιερίας, Σερρών, Χαλκιδικής

9	Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης	14.157	Δράμας, Καβάλας, Έβρου, Ξάνθης, Ροδόπης
10	Νησιών Βορείου Αιγαίου	3.836	Λέσβου, Σάμου, Χίου
11	Νησιών Νοτίου Αιγαίου	5.286	Κυκλάδων, Δωδεκανήσου
12	Κρήτης	8.336	Ηρακλείου, Λασηθίου, Ρεθύμνης, Χανίων
13	Νησιών Ιονίου	2.307	Ζακύνθου, Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Λευκάδας

ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ

131.957

Από τον παραπάνω Πίνακα παρατηρείται ότι από τις Περιφερειακές ενότητες που δημιουργήθηκαν, άλλες συμβαδίζουν με τα γεωγραφικά διαμερίσματα (Θεσσαλίας, Ηπείρου, Κρήτης και Νησιών Ιονίου), άλλες διαιρέθηκαν (Στερεάς Ελλάδος και Εύβοιας, Μακεδονίας, Νησιών Αιγαίου, Πελοποννήσου) και μια προσαρτήθηκε (Θράκη). Επίσης παρατηρείται ότι με την κατανομή που έγινε τόσο οι νησιωτικές αναπτυξιακές περιφέρειες όσο και οι ηπειρωτικές περιφέρειες αυξήθηκαν έναντι των γεωγραφικών.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συγκρίνοντας τις τούτες διαιρέσεις της χώρας μας που αναφέρθηκαν στα προηγούμενα κεφάλαια παρατηρούμε ότι υπάρχουν αρκετές διαφορές και κυρίως μεταξύ της Υδατικής και Αναπτυξιακής κατανομής, όπου το κριτήριο του υδροκρίτη δεν λήφθηκε αρκετά υπόψη. Επίσης στη σύγχρονη Διοικητική και Αναπτυξιακή κατανομή δεν έχουν διορθωθεί αναγκασίες για τα παρελθόν κατανομές που σήμερα όχι μόνον δεν διευκολύνουν καταστάσεις, αλλά τουναντίον επαυξάνουν τα προβλήματα της διοίκησης και των πολιτών.

Για την πρώτη περίπτωση σαν παράδειγμα μπορεί να αναφερθούν οι λεκάνες του Αλιάκμονα που κατανομήθηκαν μεταξύ των Περιφερειών Ανάπτυξης Δυτικής και Κεντρικής Μακεδονίας, και του Αλφειού μεταξύ Δυτικής Ελλάδος και Πελοποννήσου.

Για την δεύτερη περίπτωση αναφέρουμε την παραμονή των νησιών Κυθήρων, Αντικυ-

θήρων, Σκετσών, Ύδρας και Πόρου στο Κομό και Περιφέρεια Ανάπτυξης Αττικής, ενώ καθαρά γεωγραφικά ανήκουν στην Πελοπόννησο.

Οι παραπάνω λόγοι αλλά και άλλοι πολλοί περισσότερο καθιστούν αναγκαία την καλλύτερη γνώση της παρεξηγημένης και παραγνωρισμένης κατά τα άλλα εκλαίτησης της Γεωγραφίας στη Χώρα μας. Η συνεργασία Κράτους και Γεωγράφων είναι απαραίτητη και ειδικότερα στον τομέα της Εφαρμοσμένης Γεωγραφίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο γεωγραφικός χώρος της Ελλάδος διαιρείται σε εννέα (9) Γεωγραφικά Διαμερίσματα. Με βάση την κατανομή αυτή έχουν γίνει κατά το παρελθόν και εξακολουθούν και σήμερα να γίνονται διοικητικές και αναπτυξιακές κατανομές. Η υδατική διαύρεση λόγω της ιδιομορφίας της έχει δική της κατανομή η οποία όμως σε γενικές γραμμές ταυρίζεται με την γεωγραφική.

Στα 9 Γεωγραφικά Διαμερίσματα της Ελλάδος έχουν καταυεμηθεί 14 Υδατικά Διαμερίσματα, 13 Περιφέρειες Ανάπτυξης και 51 Νομοί. Με βάση τα Γεωγραφικά και Υδατικά Διαμερίσματα θα πρέπει να γίνεται μια καλλύτερη αξιολόγηση του Ελληνικού χώρου στους τομείς της Διοίκησης και της Κοινωνικοοικονομικής Ανάπτυξης. Και αυτό μπορεί να ελετευθεύ με καλλύτερα αποτελέσματα εφόσον υπάρξει η συμμετοχή της Επιστημονικής Γεωγραφίας.

SUMMARY

THE WATER DEPARTMENTS OF GREECE AND
THEIR CONNECTION WITH THE GEOGRAPHICAL DEPARTMENTS
AND THE DEVELOPPING AREAS

The geographical space of Greece is divided into nine geographical departments. Based on this apportionment have been made in the past and are still made today, administrative and developping apportionments. The water division, because of its peculiarity has its own appointment which however, in general is in accordance with the geographical one.

To the nine geographical departments of Greece have been contributed 14 water departments, 13 developping areas and 51 prefectures. On the basis of the geographical and water departments, the Greek space should be considered on a better aspect of its value, concerning the administrative and socialeeconomical districts. And this can be accomplished with better results, with the participation of the scientific geography.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. UNESCO - "Atlas of the world balance", Paris 1977
2. ΔΩΡΙΚΟΣ, Σ. - ΙΒΑΝΤΣΟΣ, Γ. - "Γήινοι Πόροι" - ΦΥΣΙΓ. τεύχος 16, Αθήνα 1978
3. ΕΣΗΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ - Στατιστική Επετηρίδα Ελλάδος 1984, Αθήνα 1985.
4. ΙΒΑΝΤΣΟΣ, Γεώργιος Σ. - "Τουρισμός ΙΙ" Σημειώσεις ΚΑΤΕΕ/ΑΣΙΕ Αθηνών, Αθήνα 1978
5. ΚΟΝΣΟΛΑΣ, Μ. - "Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική" τόμος Β - Αθήνα 1980
6. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ - Υ.Ε.Β. - Χάρτες υδατικών διαμερισμάτων Ελλάδας
7. Δ.Σ.Η. - Χάρτες Υδατικών Διαμερισμάτων και Λεκανών Απορροής της Ελλάδας - Αθήνα 1979
8. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ - Μητρώο Μετεωρολογικών και Βροχομετρικών Σταθμών της Ελλάδας - Αθήνα 1978 και 1980.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α
ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

A/A	ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΛΕΚΑΝΕΣ ΑΠΟΡΡΟΗΣ (εάνω από 200 τ.χλμ.)	ΒΑΣΙΚΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΑ ΝΕΡΑ
1	Δυτ. Πελοποννήσου	Αιγαιού, Πάμισου, Νέδα, Βελύκα	Αιγαιός, Αδώνιας, Ερύμνοθας, Νέδας, Πάμισας, Νέδων κ.δ.
2	Βορ. Πελοποννήσου	Πηνειού, Πύρρου, Σελινού- ντας, Ασπιού, Θρυκοῦ, Βου- ραϊκού, Στυμφαλίας, Κεφα- λουίδας, Ζαχύνθου	Πηνειός, Πύρρος, Σελινούς, Ασπός, Βουραϊκός, Γιοῦκος, Σύδας, Κρόθης, Ιορδόνης κ.δ
3	Ανατ. Πελοποννήσου	Ευρώτα, Τρέκολης, Ίνάχου, Δαφνών, Τάσου, Μέρμπακα, Λακωνίας, Μαργασιμάτων, Αγ. Ανδρέα, Ορχομενού, Κη- θύρων	Ευρώτας, λ. Τάνα, Ίναχος, κ.δ.
4	Δυτικής Στερεάς	Αχειλάου, Εύηνου, Μόρνου, Λευκάδας	Αχειλός, Ταυρωκός, λ. Τριχωνύ- δας, λ. Λουμαχίας, λ. Οξερού, λ. Αυρακίας, Αγραφιώτης, Τολκεριώτης, κ.δ.
5	Κκεῖρου	Αῶου, Αρσίνθου, Καλαμῆ, Λαύρου, Αχέρωντα, Ίων- νύων, Δρύνου, Κομοταίου, Κερκύρας	Αῶος, Σαρανταπόταμος, Βοῦ- δομήτης, Θύμις (Καλαμῆ), Αῶρας, Αχέρωντας, Αρίνας, λ. Παμβώτης (Ίωννύων) κ.δ.
6	Αττικής	Κηφισού, Σαρανταπόταμου, Χάραδρου	Κηφισός, Σαρανταπόταμος, Χάραδρος, κ.δ.
7	Ανατ. Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας	Βοιωτικού Κηφισού, Ασω- τιάς, Σκερχειού, Πλεισταῦ, Κηφεία, Παχυνών, Αῖλα, Περ- μισσού, Σπύρου	Βοιωτικός Κηφισός, Στερ- χειός, Μέλας, Πλειστός, Κηφείας, Αῖλας, λ. Αῖστου κ.δ.
8	Θεσσαλίας	Πηνειού, Κέρρας, Ξηροπόμ- ματος, Ζηλίδνας	Πηνειός, Τυταρούσιος, Ευκρέ- ας, Λιθαίος κ.δ.
9	Δυτ. Μακεδονίας	Αλιδαμνας, Πτολεμαΐδας, Μαυρονεῖου, Πρεσπών	Αλιδαμνας, Εδέσσαας, Αρακίτσα, λ. Καστοριάς, λ. Πρέσπας, λ. Βεγορίτιδας, λ. Κεμαδύτιδας, λ. Πετρών κ.δ.
10	Κεντρικής Μακεδονίας	Λιμνώνθεσ/νίκης, Αξιού, Λουδίας, Γαλλικού, Καβριά, Ανθεμόντος, Ολυθίου, Δοῦρνης	λ. Βρίθης, λ. Λαγκαδῆ, λ. Δοῦ- ρνη, Αξιός, Λουδίας, Γαλλι- κός, κ.δ.
11	Ανατ. Μακεδονίας	Στρυμώνα, Οχυρού, Μαμα- ρά	Στρυμών, Αγγίτης, κ.δ.

12	Θράκης	Έβρου, Νέστον, Θελιούρη, Ξηρορέμας, Κομοτηνή, Ξάνθης, Λουτρού, Βιστωνίδας, Θάσος	Έβρος, Ερυθροπόταμος, Άρδας, Νέστος, Θελιούρης, Ξάνθης, λ. Βιστωνίδας
13	Κρήτης	Γεροκατίμου, Ανακοδιάρη, Νύδας, Πλατή	Γεροπόταμος, Ανακοδιάρης, Πλατής, Γόθωρος, λ. Κουρωνά
14	Νησιά Αιγαίου	Κάθε νησί και μια λεκάνη	Χωρίς ορισμένα ρέματα
ΣΥΝΟΛΟ ΕΛΛΑΔΟΣ		187 λεκάνες απορροής	1.243 τ.χλμ. που καλύπτεται από επιφανειακά νερά